

ՎԵՀԱՓԱՌ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ՈՂԶՈՒՅՆԻ ԵՎ ՕՐՀՆՈՒԹՅԱՆ
ԽՈՍՔԸ՝ ՈՒՂՂՅԱԼ ՄԻԱՑՅԱԼ ՆԱՀԱՆԳԱՑ ՀԱՅՈՑ
ԱՐԵՎԵԼՅԱՆ ԹԵՄԻ ՀՈԳԵՎՈՐԱԿԱՆԱՑ ՀԱՄԱԳՈՒՄԱՐԻՆ
(1974 թ. մայիս)

Քրիստոնեական ուսմունքը թեև երկրային կյանքը կըմբռնե իբրև ճանապարհորդություն դեպի անդենական աշխարհ, անտարբեր չէ սակայն նաև երկրային կյանքի նկատմամբ: Այլեի՞ն, նույն քրիստոնեական ուսուցման համաձայն, երկրային կյանքը վարելու կերպն է, որ կալամանավորե երանությունը անդենական կյանքին: Երկրային կյանքի ճանապարհին է, որ մարդը իր հավատքի վկայություններով և իր բարի գործերով պիտի կարողանա արժանի դառնալ կամ ոչ, երկնային կյանքի երանության, ուրիշ խոսքով պիտի կարողանա հասնելու իր հոգիի փրկության:

Ահա թե ինչու մարդոց երկրային կյանքը վարելու կերպը, անոնց առաքինի վարքը, ամոնց կատարած բարի գործերը, կարող են զանոնք արժանի դարձնել արդարացման ու փրկության: Այսպես է, որ քրիստոնեական դաստիարակության կերտման հարցը պետք է նկատել մարդու բարոյական նկարագրի կերտումը երկրային կյանքի ընթացքին: Այսպիսով, հոգևորականի ամենաբնորոշ և կարևոր գործը կհանդիսանա՝ օգնել հավատացյալին և առաջնորդել զայն դեպի հավատքի զորացում և դեպի բարոյական նկարագրի կերտում, որով ան կարող և պատրաստ կդառնա նվիրվիլ բարի գործերու կատարման:

Այս տեսակետեն, Մենք կկամենանք մասնավոր կարևորությամբ հիշեցնել ձեզ և ընդգծել, թե հոգևոր-դաստիարակչական առաքելությանն կենսագործման ամենաբախտորոշ պայմաններեն մին կհանդիսանա հոգևոր սպասավորի վարած սեփական կյանքի կենդանի օրինակը: Միայն այն հոգևորականը, որ ինք իր անհատական, ընտանեկան ու ընկերային կյանքին մեջ՝ բարոյական կեցվածք և գործնություն կդրսևորե, կկարողանա բարի օրինակ հանդիսանալ իր ժողովուրդին, և այդ բարի օրինակով մանավանդ կհաջողի առաջնորդել իր ժողովուրդը դեպի հավատքի զորացում և բարոյական նկարագրի կերտում: Օգտագործեցինք՝ օգնել, առաջնորդել գաղափարները, որովհետև բարոյական նկարագրի կերտումը վճռական չափով կախում ունի

սանճատ հավատացյալի սեփական՝ իմացական, զգացական և կամային ուժերում ճիգերեն: Բարոյական նկարագիրը արդյունք է մանավանդ ինքնակերտման գործողության: Ամեն ոք իր սեփական ճիգերով, իր սեփական կյանքի միջոցով, իր սեփական կյանքի ճամփով, իր կատարած գործերով միայն կը կարողանա հասնիլ իր բարոյական նկարագրի կերտումին, այսինքն իր ինքնակերտումին: Հոգևորականի, դաստիարակի գործը պետք է ըլլա հետևաբար, օգնել, օժանդակել, մերշնչել և առաջնորդել իրենց հանձնված հոգիները դեպի բարոյական ինքնակերտում:

Եվ արդ գործը առավել հաջողությամբ ի կատար ածելու համար, հոգևորականը հավատացյալին ցույց պետք է տա իր սեփական կյանքի օրինակը: Խոսքով բարոգչությունը միայն բավարար չէ:

Ահա այսպես է, որ Մեր առաջ կոչվի հոգևոր սպասավորի բարոյական նկարագրի կատարելության հարցը: Դուք, որ մվիրված եք ձեզի վստահված ժողովուրդի քրիստոնեական դաստիարակության ազնիվ գործին, անոնց հավատքի զորացման, անոնց առաքինի նկարագրի կերտման և, հետևաբար, անոնց հոգիներու վրկության գործին, ուշադիր եղեք, հոգատար եղեք նաև ձեր հոգիներու նկատմամբ, ձեր հավատքի, ձեր առաքինի գործերու, ձեր բարոյական նկարագրի կատարելագործման նկատմամբ: Ձեր մերշնչարանները թող ըլլան՝ սուրբ Գիրքը ամբողջ, Քրիստոսի Ավետարանը մանավանդ, փութերու կյանքն ու գործերը հրաշալի, հերոսական պատմությունը մեր Մայր եկեղեցվո ու նաև բարոյաշունչ երկիրը ազգային և օտար գրականության:

Հայրաբար կհիշեցնենք ձեզի սակայն, որ այս բոլորը նվազ մերգործող ու կենարար կդառնան, եթե անոնք մնան ձեր գիտակցության մակերեսին վրա միայն, իբրև լոկ իմացական գիտելիքներու պաշար, որ պետք է ալլոց ավանդել, փոխանցել: Ուսմամբ, ընթերցումներով և ուսումնասիրություններով ձեռք բերած ձեր գիտելիքները, ձեր ամբողջ մտապաշարը անհրաժեշտ է, որ շաղախվին ձեր ներաշխարհին հետ, անցնին ձեր անհատականության բովեմ, դառնան ձեր սեփական ապրումները, դառնան ձեր երազանքներն ու տեսիլքները: Այն ատեն է միայն, որ դուք կդառնաք իսկապես հզոր՝ ձեր ոգեկանությամբ, ձեր բարոյական նկարագրով, ժողովուրդը առաջնորդելու ձեր հեղինակությամբ:

Ձեզմե ամեն մեկը, անձնապես ինքն է իր նկարագիրը կերտողը, իր անձնավորությունը կերտողը: Կրոնական հավատքն ու բարի գործերը ինքնակերտման հոգեկան գործողություններ են: Եվ բարոյական մարդու կյանքը՝ ինքնակերտման, ինքնակատարելագործման տևական տքնություն է և տեվական պայքար, հանուն հավատքի զորացման, հանուն բարի գործոց հաջողության, հանուն ճշմարտության, հանուն արդարության, հանուն մարդասիրական գաղափարներու հաղթանակին աշխարհի վրա:

Այս պայքարի ճամփուն նվաճված բարոյական նկարագիրը մարդկային կյանքի ամենապայծառ բարձունքներեն մին կհանդիսանա, գուցե ամենավսեմ ստեղծագործությունը մարդուն բարիի հանձարին, որով ան կձգտի մոտենալ աստվածային կատարելության:

Մեր սրտի պատգամն այս է, որ ձեզի կբերենք այսօր, Մեր օրհնություններով հանդերձ:

«Ձամենայն ինչ գործեցեք առանց տրամնչելոյ եւ քրթմնչելոյ, զի եղիջիք անբիծք եւ անարատք՝ որդիք Աստուծոյ, անմեղք ի մէջ կամակոր եւ խելաթիւր ազգին, յորոց միջի երեւիցիք իբրեւ լուսատրք յաշխարհի» (Փիլիպ. Բ 15): Ամեն: